

LV

LV

LV

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 27.2.2009
COM(2009) 91 galīgā redakcija

2009/0028 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

([...] gada [...]),

**ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006
attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos**

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Priekšlikumu pamatojums

Pašreizējā tiesiskā situācija

Šo priekšlikumu mērķis ir atvieglot to trešo valstu valstspiederīgo pārvietošanos Šengenas zonā bez iekšējām robežām, kuri kādā no dalībvalstīm¹ uzturās legāli uz šīs dalībvalsts izsniegtas ilgtermiņa uzturēšanās "D" vīzas pamata.

Saskaņā ar pašreizējo Šengenas *acquis* trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir valsts ilgtermiņa uzturēšanās vīza ("D vīza") laikposmam, kas pārsniedz trīs mēnešus, drīkst uzturēties tikai tās dalībvalsts teritorijā, kura izdevusi vīzu, un saskaņā ar 18. pantu Šengenas Līguma īstenošanas konvencijā (Šengenas konvencija)², kurā grozījumi izdarīti ar Regulu 1091/2001³, drīkst tranzītā šķērsot citu dalībvalstu teritorijas, tikai lai nonāktu valstī, kura izdevusi vīzu.

Tādējādi saskaņā ar pašreizējiem Kopienas tiesību aktiem D vīzas turētāji savas uzturēšanās laikā nedrīkst ceļot uz citām dalībvalstīm un nedrīkst ceļot tranzītā caur citām dalībvalstīm, atgriežoties uz savu izcelsmes valsti, jo tas nav paredzēts Šengenas konvencijā.

Iepriekš minētā Šengenas konvencijas noteikuma redakcijas pamatā ir procedūra, kuru dalībvalstis tobrīd parasti piemēroja, saskaņā ar kuru D vīzas tika pārvērstas uzturēšanās atļaujās pēc ierašanās šo valstu teritorijā. Pamatojoties uz šādu uzturēšanās atļauju, trešo valstu valstspiederīgie var pārvietoties Šengenas zonā. Šā iemesla dēļ Šengenas konvencijas noslēgšanas laikā dalībvalstis neuzskatīja par nepieciešamu reglamentēt pārvietošanos un atgriešanās ceļojumu uz D vīzas pamata vai otrreizēju tranzītu uz dalībvalsti, kura izsniegusi D vīzu.

Tāpēc Šengenas konvencijā ir paredzēts tikai līdzvērtības princips starp Šengenas uzturēšanās atļaujām un vīzām, kas piemērojamas Šengenas zonā: dalībvalsts izsniegta uzturēšanās atļauja trešās valsts valstspiederīgajam, kuram ir šī uzturēšanās atļauja un derīgs ceļošanas dokuments, uzturēšanās laikā ļauj līdz pat trīs mēnešus brīvi pārvietoties dalībvalstu teritorijā (konvencijas 21. pants).

Regulas (EK) Nr. 562/2006 (Šengenas Robežu kodekss) 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā⁴ arī paredzēta iespēja trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir dalībvalsts izsniegta derīga uzturēšanās atļauja, šķērsot citas dalībvalsts ārējās robežas bez vīzas uzturēšanās laikam, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

Praktiskās īstenošanas problēmas

Arvien vairāk dalībvalstu neaizstāj D vīzas ar uzturēšanās atļaujām pēc trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas to teritorijā vai aizstāj tās tikai ar ievērojamu kavēšanos. Šī juridiskā un praktiskā situācija rada būtisku negatīvu ietekmi attiecībā uz to trešo valstu

¹ Pašreizējā priekšlikuma kontekstā jēdziens "*dalībvalstis*" nozīmē tās ES dalībvalstis, kuras pilnā mērā īsteno Šengenas *acquis*.

² OV L 239, 22.9.2000., 1. lpp.

³ OV L 150, 6.6.2001., 4. lpp.

⁴ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

valstspiederīgo pārvietošanos Šengenas zonā, kuri dalībvalstī uzturās legāli uz D vīzas pamata. Tā kā šādām personām ir jāturpina uzturēties ar D vīzu, tās savas uzturēšanās laikā nevar nedz legāli ceļot dažādu leģitīmu mērķu dēļ (piemēram, uzņēmējdarbības, konferenču, apmeklējumu nolūkos) uz citām dalībvalstīm, nedz ceļot tranzītā caur citu dalībvalstu teritorijām, atgriežoties uz savu izcelsmes valsti.

D+C vīza – Regula Nr. 1091/2001

Lai daļēji risinātu situāciju saistībā ar kavēšanos izsniegt uzturēšanās atļaujas pēc ierašanās, 2001. gadā tika ieviesta D+C vīza (Regula Nr. 1091/2001⁵, pamatojoties uz Francijas iniciatīvu), radot iespēju dalībvalsts izdotas ilgtermiņa uzturēšanās D vīzas turētājiem brīvi pārvietoties Šengenas zonā D vīzas derīguma termiņa pirmajos trīs mēnešos ar nosacījumu, ka vīza tikusi izsniegta saskaņā ar Šengenas noteikumiem, kas attiecas uz īstermiņa uzturēšanās vīzām (tostarp Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) pārbaudot neielaižamus trešo valstu valstspiederīgos).

Tomēr praksē šķiet, ka lielākā daļa dalībvalstu vai nu vispār neizsniedz D+C vīzas, vai arī tās izsniedz ļoti maz. Turklāt vairākkārt secināts, ka konsulārie darbinieki maz zina vai vispār neko nezina par šo vīzas veidu vai par nosacījumiem, ar kādiem to var izsniegt, un tādējādi pieteikuma iesniedzēji netiek informēti par šādu iespēju. Turklāt atklājies, ka daudzos gadījumos valstu vīzu reģistrācijas un apstrādes programmas pat neparedz iespēju izskatīt pieteikumus šādai vīzai vai izdrukāt šādas vīzas ielīmi. Tajā pašā laikā virkne dalībvalstu ļauj savām diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem tieši izsniegt uzturēšanās atļaujas, tādējādi padarot D+C vīzas liekas.

Turklāt pēc tam, kad beidzas trīs mēnešu termiņš kopš D+C vīzas sākotnējās spēkā esamības dienas, tās turētāji, kas līdz tam likumīgi uzturējušies tās dalībvalsts teritorijā, kas izsniegusi vīzu, vairs nedrīkst pārvietoties visā dalībvalstu teritorijā, ja minētajā laikposmā šī D+C vīza nav aizstāta ar uzturēšanās atļauju.

Šiem cilvēkiem, uz kuriem attiecas īstermiņa uzturēšanās vīzas prasība saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001⁶, tad ir jāpiesakās uz atsevišķu īstermiņa uzturēšanās C vīzu savā uzturēšanās valstī, lai ceļotu uz citu dalībvalsti. Tomēr praksē dažas dalībvalstis atsaka izsniegt Šengenas vīzas personām, kas jau uzturas Šengenas zonā. Turklāt saskaņā ar dažu dalībvalstu interpretāciju šie trešo valstu valstspiederīgie vairs nevar pieprasīt papildu īstermiņa uzturēšanās Šengenas vīzu šo sešu mēnešu laikā, jo viņi Šengenas zonā jau ir uzturējušies trīs mēnešus uz D+C vīzas pamata. Atbilstoši tādiem pašiem apsvērumiem, kad šie trešo valstu valstspiederīgie, kuriem ir D+C vai D vīza, atgriežas savā izcelsmes zemē, viņiem var neļaut ceļot cauri citām dalībvalstīm, jo atļautais 90 dienu uzturēšanās periods sešu mēnešu laikā jau ir beidzies.

Pamatojoties uz iepriekš minētajiem novērojumiem, Komisija savā priekšlikumā Regulai, ar kuru izveido Kopienas Vīzu kodeksu⁷, ierosināja atcelt D+C vīzu, lai problēmu vienkāršotu, un prasīt dalībvalstīm paātrināt uzturēšanās atļauju izsniegšanu trešo valstu valstspiederīgajiem.

Tomēr vairums dalībvalstu dažādu iemeslu dēļ, šķiet, nevēlas vai nespēj trešo valstu

⁵ OV L 150, 6.6.2001., 4. lpp.

⁶ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.

⁷ COM(2006) 403 galīgā redakcija.

valstspiederīgajiem, kas uzturas viņu teritorijā, savlaicīgi izsniegt uzturēšanās atļaujas. Tāpēc Komisija ierosina ieviest līdzvērtības principu starp ilgtermiņa un īstermiņa uzturēšanās vīzām, kuras izsniegušas dalībvalstis, kas pilnā mērā īsteno Šengenas *acquis*, lai novērstu pašreizējās problēmas, ar kurām saskaras trešo valstu valstspiederīgie, kuri ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu likumīgi uzturas dalībvalstī.

D un C vīzu līdzvērtības ieviešanu pirmo reizi dažas dalībvalstis un Komisija apsvēra diskusijās ar neoficiālo Vīzu darba grupu Ļubļanā 2008. gada 21. un 22. janvārī un par to turpmāk apspriedās arī 2008. gada 26. un 27. martā Vīzu darba grupā diskusiju laikā par Kopienas Vīzu kodeksu saistībā ar D+C vīzu atcelšanu.

Pašreizējo priekšlikumu pamatā ir arī vairākas sūdzības un jautājumi, kas saņemti no dalībvalstīm un trešo valstu valstspiederīgajiem, kas uzturas dalībvalstī ar D+C vai D vīzu.

Pienākums izsniegt uzturēšanās atļaujas

Šo priekšlikumu mērķis nav rosināt dalībvalstis neizsniegt uzturēšanās atļaujas un ļaut trešo valstu valstspiederīgajiem uzturēties ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu. Gluži pretēji, tas neatbilstu vairākām direktīvām, kas uzliek dalībvalstīm par pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas konkrētām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām.

Saskaņā ar Padomes Direktīvu 2005/71/EK⁸ par īpašu procedūru trešo valstu valsts piederīgo uzņemšanai zinātniskās pētniecības nolūkos lēmumu par uzturēšanās atļaujas pieprasījumu pieņem pēc iespējas drīzāk un vajadzības gadījumā ar paātrinātu procedūru.

Padomes Direktīva 2004/114/EK⁹ par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā paredz pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas studentiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, vismaz uz vienu gadu (kas ir atjaunojams) vai vismaz uz mācību kursa laikposmu, ja tas ir īsāks par vienu gadu. Lēmumu par šādu pieteikumu pieņem un pieteikuma iesniedzēju informē par to tādā laikposmā, kas netraucē attiecīgo studiju īstenošanu. Turklāt ar vienošanos starp izglītības iestādēm un dalībvalsts iestādēm, kas atbild par ieceļošanas un uzturēšanās jautājumiem, var izveidot paātrinātas procedūras uzturēšanās atļauju vai vīzu izsniegšanai studentiem.

Padomes Direktīva 2003/86/EK¹⁰ par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu arī nosaka pienākumu izsniegt uzturēšanās atļauju vismaz uz vienu gadu to trešās valsts valstspiederīgo ģimenes locekļiem, kas jau legāli uzturās dalībvalsts teritorijā.

Pamatojoties uz Direktīvu 2004/38/EK¹¹ par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ES valstspiederīgo ģimenes locekļiem, kas kopā ar Savienības pilsoni citā dalībvalstī, kas nav Savienības pilsoņa izcelsmes valsts, uzturas ilgāk par trīs mēnešiem, jāizsniedz uzturēšanās atļauja ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas datuma. Apliecību par pieteikuma iesniegšanu uzturēšanās atļaujas saņemšanai izsniedz nekavējoties.

⁸ OV L 289, 3.11.2005., 15. lpp.

⁹ OV L 375, 23.12.2004., 12. lpp.

¹⁰ OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp.

¹¹ OV L 229, 29.6.2004., 35. lpp.

Padomes Direktīva 2003/109/EK¹² par pastāvīgajiem iedzīvotājiem arī ir būtiska, ņemot vērā to, ka pastāvīgajam iedzīvotājam ir tiesības konkrētos apstākļos uzturēties citās dalībvalstīs, kurām šādam trešās valsts valstspiederīgajam ir jāizsniedz uzturēšanās atļauja vēlākais sešus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas.

Priekšlikumi šos noteikumus neietekmēs.

Priekšlikumu saturs

Pašreizējie priekšlikumi uzturēšanās atļaujas un īstermiņa uzturēšanās vīzas līdzvērtības principu attiecina uz ilgtermiņa uzturēšanās D vīzām; tādējādi ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būs tāda pati ietekme kā uzturēšanās atļaujai attiecībā uz pārvietošanos Šengenas zonā.

Trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa uzturēšanās D vīza, var ceļot uz citām dalībvalstīm uz trīs mēnešiem jebkurā pusgadā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājs. Noteikumi par ilgtermiņa uzturēšanās vīzu izsniegšanu saglabājas nemainīgi, kā tas bija ar noteikumiem par uzturēšanās atļauju izsniegšanu, kad tika ieviests līdzvērtības princips starp uzturēšanās atļauju un īstermiņa uzturēšanās vīzu. Tas atjaunotu pamatideju, kas ir pamatā Šengenas zonai bez iekšējām robežām, t.i., persona var ceļot Šengenas zonā, trīs mēnešus jebkurā pusgadā īslaicīgi uzturoties ar dokumentu, uz kura pamata šī persona legāli atrodas dalībvalstī.

Ar ierosinātajām regulām, kas izstrādātas, pamatojoties uz EK līguma 62. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 3. punkta, un 63. panta 3. punkta a) apakšpunkta juridiskā pamata, grozīs:

- 18., 21. un 25. pantu 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līguma īstenošanas konvencijā (starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām);
- 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), par iecelšanas nosacījumiem trešo valstu valstspiederīgajiem.

Ņemot vērā pretrunīgās lēmumu pieņemšanas procedūras, kas piesaistītas dažādam juridiskajam pamatam, Komisijai bija jāizstrādā divi atsevišķi priekšlikumi.

- Priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos, pamatā ir EK līguma 62. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 3. punkts, un to pieņem saskaņā ar koplēmuma procedūru.
- Priekšlikuma Padomes Regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām un brīdinājumiem Šengenas Informācijas sistēmā, pamatā ir EK līguma 63. panta 3. punkta a) apakšpunkts, un to vienbalsīgi pieņem Padomē pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu.

Priekšlikumi tika izstrādāti, ņemot vērā priekšlikuma Eiropas Padomes un Parlamenta Regulai, ar kuru izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), pašreizējo redakciju, kurā

¹² OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

noteikumi par D+C vīzu tiks atcelti. Vīzu kodeksu ir paredzēts pieņemt līdz šo regulu pieņemšanas brīdim. Šo regulu piemērošanas diena jāaskaņo ar Vīzu kodeksa piemērošanu (sešus mēnešus pēc tā stāšanās spēkā).

Drošības aspekti

Konvencijas 25. pants uzliek par pienākumu dalībvalstīm, kuras apsver uzturēšanās atļaujas izsniegšanu trešo valstu valstspiederīgajiem, izmantot *SIS*. Ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais ir persona, par kuru ir izdots brīdinājums nolūkā atteikt ieceļošanu, dalībvalsts vispirms apspriežas ar to dalībvalsti, kas izdevusi brīdinājumu, un ņem vērā tās intereses. Šādos gadījumos uzturēšanās atļauju izdod tikai tad, ja ir nopietni iemesli, jo īpaši humānu apsvērumu dēļ, vai arī tad, ja tas izriet no starptautiskām saistībām. Līdzīgi, ja par trešās valsts valstspiederīgo, kam jau ir citas valsts izdota derīga uzturēšanās atļauja, ir izdots brīdinājums nolūkā liegt ieceļošanu, dalībvalsts, kas izdevusi brīdinājumu, apspriežas ar otru dalībvalsti, kura izsniegusi uzturēšanās atļauju, lai noteiktu, vai ir pietiekami iemesli atņemt šo uzturēšanās atļauju.

Šo pantu groza ar priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām un brīdinājumiem Šengenas Informācijas sistēmā, pievienojot atsauci, saskaņā ar kuru pienākums izmantot *SIS* un apspriesties ar citām dalībvalstīm brīdinājuma gadījumā ir piemērojams arī tad, ja dalībvalstis apsver izsniegt ilgtermiņa uzturēšanās vīzu trešās valsts valstspiederīgajam vai ja dalībvalstis atklāj brīdinājumu, kas ticis izsniegts par trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir derīga ilgtermiņa uzturēšanās vīza.

Prasība, apstrādājot ilgtermiņa uzturēšanās vīzu pieprasījumus, izmantot *SIS* nodrošinās tādu pašu kontroli pār ilgtermiņa uzturēšanās vīzu pieprasītājiem kā pašreizējā prasība, kas piemērojama dalībvalstu izsniegtu uzturēšanās atļauju turētājiem. Tādējādi ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētāju brīva pārvietošanās citās dalībvalstīs neradīs tām nekādu papildu drošības risku salīdzinājumā ar Šengenas uzturēšanās atļauju un īstermiņa uzturēšanās vīzu turētājiem.

Turklāt saskaņā ar Komisijas rīcībā esošo informāciju dalībvalstis izsniedz ilgtermiņa uzturēšanās vīzas, izmantojot augsti nodrošinātu, vienotu īstermiņa uzturēšanās vīzu formu, kā tas ir noteikts 1995. gada 29. maija Padomes Regulā (EK) Nr. 1683/95, ar ko nosaka vienotu vīzu formu¹³.

¹³ OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

([...] gada [...]),

ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju un Regulu (EK) Nr. 562/2006 attiecībā uz personu ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām pārvietošanos

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

- (1) Šengenas Līguma īstenošanas konvencijā¹⁴ ir paredzēti noteikumi par ilgtermiņa uzturēšanās vīzām, kas ļauj to turētājiem ceļot tranzītā caur dalībvalstu teritorijām. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulā (EK) Nr. 562/2006 par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)¹⁵, ir paredzēti iecelšanas nosacījumi trešo valstu valstspiederīgajiem. Lai atvieglotu trešo valstu valstspiederīgo – valsts ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētāju Šengenas zonā bez iekšējām robežām – brīvu pārvietošanos, jāveic turpmāki pasākumi.
- (2) Ilgtermiņa uzturēšanās vīzas savlaicīgi jāaizstāj ar uzturēšanās atļaujām pēc tam, kad trešās valsts valstspiederīgais iecelojis dalībvalsts teritorijā, lai ļautu trešo valstu valstspiederīgajiem, kas legāli uzturas kādā dalībvalstī ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, savas uzturēšanās laikā ceļot uz citām dalībvalstīm vai ceļot tranzītā caur citu dalībvalstu teritoriju, atgriežoties uz savu izcelsmes valsti. Tomēr arvien vairāk dalībvalstu neaizstāj ilgtermiņa uzturēšanās vīzas ar uzturēšanās atļaujām, vai arī aizstāj tās ar vērā ņemamu kavēšanos pēc tam, kad trešās valsts valstspiederīgais ir iecelojis šo dalībvalstu teritorijā. Šī juridiskā un praktiskā situācija būtiski negatīvi ietekmē to trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstī uzturās legāli ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, saistībā ar viņu pārvietošanos Šengenas zonā.

¹⁴ OV L 239, 22.9.2000., 1. lpp.

¹⁵ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (3) Lai novērstu problēmas, ar kurām saskaras trešo valstu valstspiederīgie, kas uzturas ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzām, ar šo regulu uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām attiecina līdzvērtības principu starp uzturēšanās atļaujām un īstermiņa uzturēšanās vīzām, ko izsniedz dalībvalstis, kuras pilnā mērā īsteno Šengenas *acquis*. Rezultātā ilgtermiņa uzturēšanās vīzai būtu jābūt tādai pašai ietekmei kā uzturēšanās atļaujai attiecībā uz pārvietošanos Šengenas zonā bez iekšējām robežām.
- (4) Tādējādi trešās valsts valstspiederīgajam, kuram ir dalībvalsts izsniegta ilgtermiņa uzturēšanās D vīza, jāatļauj ceļot uz citām dalībvalstīm uz trīs mēnešiem jebkurā pusgadā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā uzturēšanās atļaujas turētājam. Noteikumi par ilgtermiņa uzturēšanās vīzu izsniegšanu nemainīsies.
- (5) Šengenas Līguma īstenošanas konvencija un Regula (EK) Nr. 562/2006 attiecīgi jāgroza.
- (6) Šīs regulas mērķis nav rosināt dalībvalstis neizsniegt uzturēšanās atļaujas un tai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas konkrētām trešo valstu valstspiederīgo kategorijām, kas noteiktas citos Kopienas dokumentos.
- (7) Noteikumi par Šengenas Informācijas sistēmas izmantošanu un apspriešanos ar citām dalībvalstīm brīdinājuma gadījumā, apstrādājot uzturēšanās atļaujas pieteikumu, jāpiemēro arī attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzu pieteikumiem, kā noteikts Padomes [...] Regulā Nr. .../..., ar kuru groza Šengenas Līguma īstenošanas konvenciju attiecībā uz ilgtermiņa uzturēšanās vīzām un brīdinājumiem Šengenas Informācijas sistēmā. Tāpēc ilgtermiņa uzturēšanās vīzu turētāju pārvietošanās citās dalībvalstīs nebūtu jārada papildu drošības riski dalībvalstīm.
- (8) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – izstrādāt noteikumus, kas attiecas uz personu brīvību pārvietoties ar ilgtermiņa uzturēšanās vīzu, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un ka tālab to var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (9) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tā būtu jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu saistībām attiecībā uz starptautisko aizsardzību un nerepatriēšanu.
- (10) Šis dokuments ir Šengenas *acquis* pilnveidošana saskaņā ar Protokolu, kas iekļauj Šengenas *acquis* Eiropas Savienības sistēmā, kā noteikts A pielikumā Padomes 1999. gada 20. maija Lēmumā 1999/435/EK¹⁶ par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu juridisko pamatu visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis*.
- (11) Attiecībā uz Īslandi un Norvēģiju saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes, Īslandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē¹⁷ šī regula pilnveido Šengenas

¹⁶ OV L 176, 10.7.1999., 1.-16. lpp.

¹⁷ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

acquis noteikumus, kas attiecas uz jomu, kura minēta 1. panta B punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK¹⁸ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.

- (12) Attiecībā uz Šveici saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā¹⁹ šī regula pilnveido Šengenas *acquis* noteikumus, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B un C punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes 2008. gada 28. janvāra Lēmumā 2008/146/EK²⁰.
- (13) Attiecībā uz Lihtenšteinu saskaņā ar Protokolu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula pilnveido Šengenas *acquis* noteikumus jomā, kura minēta 1. panta B un C punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK, to lasot kopā ar 3. pantu Padomes 2008. gada 28. janvāra Lēmumā 2008/261/EK²¹.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, tādējādi Dānijai tā nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šīs regulas pamatā ir Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļai, Dānijai saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas dienas jāpieņem lēmums, vai tā transponēs šo regulu savos tiesību aktos.
- (15) Saskaņā ar 1. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (16) Attiecībā uz dalībvalstīm, kas vēl pilnā mērā nepiemēro Šengenas *acquis*, šī regula ietver noteikumus, kuru pamatā ir Šengenas *acquis* vai tie ir kā citādi saistīti ar to 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta nozīmē un 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

- (1) Šengenas Līguma īstenošanas konvencijas 21. pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

¹⁸ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

¹⁹ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

²⁰ OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.

²¹ OV L 83, 26.3.2008., 3. lpp.

"2.a Tiesības brīvi pārvietoties, kas ir paredzētas 1. punktā, attiecas arī uz trešo valstu valstspiederīgajiem, kuriem ir kādas dalībvalsts izsniegta derīga ilgtermiņa uzturēšanās vīza, kā paredzēts 18. pantā."

(2) Regulā (EK) Nr. 562/2006 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

"(b) viņiem ir derīga vīza, ja tā vajadzīga saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, izņemot gadījumus, ja viņiem ir derīga uzturēšanās atļauja vai derīga ilgtermiņa uzturēšanās vīza."

2. pants

Šī regula neietekmē dalībvalstu pienākumu izsniegt uzturēšanās atļaujas trešo valstu valstspiederīgajiem, kā tas paredzēts citos Kopienas tiesību dokumentos.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no tās dienas, ar kuru piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regulu (EK) Nr. .../..., ar kuru izveido Kopienas kodeksu par vīzām (Vīzu kodekss).

Šī regula uzliek saistības kopumā un saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, [...]

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*